

„Dáš si panáka?“

Z Henrikova hlasu čišelo uličnictví a dychtivost.

August vzhlédl od zdobení jahodového dortu a podíval se na svého nejlepšího kamaráda. Blížila se pátá hodina a venku bylo přes pětadvacet stupňů.

„Rád, ale až později v chatce, než přijdou hosté,“ odpověděl. „Teď si dám radši jen vodu. Je strašný hic.“

Henrik se ušklíbl.

„Promiň, že nevím, jak to chodí,“ řekl. „Ještě nikdy jsem na opravdových račích hodech nebyl.“

„Pokud si pamatuju, navštívili jsme spolu aspoň tucet takových večírků,“ namítl August.

Henrik zavrtěl hlavou.

„To byl jen slabý odvar,“ opáčil. „Ve Stockholmu žádné opravdové račí hody nejsou. To máte jen tady, kde se raci skutečně loví.“

August se usmál.

Málokoho ovlivnil jeho odchod na západní pobřeží tolik jako Henrika, který stále bydlel ve Stockholmu. Byly tomu už dva roky, co August opustil život finančníka v královském hlavním městě, vydal se za svým snem a otevřel si bazar v Kungshamnu, pouhé tři kilometry od Hovenäsetu, kde se natrvalo usadil. Tuhle vesničku si pro svůj nový život vybral kvůli vzpomínkám na dětství, kdy sem jezdíval za prarodiči.

Potom se všechno seběhlo tak rychle, až mu to vyrazilo dech. Pouhých pár týdnů po přestěhování dokonce potkal svou životní lásku.

Marii.

Bydleli v okouzujícím domě na nejromantičtější adrese v celém vesmíru: v Kärleksvägen, Zamilované uličce. Lepší už to být nemohlo. V únoru se jim narodila holčička a August se od té doby vznášel na jakémisi šťastném obláčku.

Byl zamilovaný a stal se tátou. A měl kamaráda ze Stockholmu, který je v jejich ráji navštěvoval, jak často jen mohl.

„To jsem rád, že považuješ naše račí hody za něco jedinečného,“ poznamenal August a podíval se na dceru Sofii, která seděla v dětské židličce na druhé straně kuchyňského ostrůvku.

Nic se jí nemohlo rovnat. Byla to nejdůležitější a nejzábavnější, co ho kdy potkalo. Obrátila mu život vzhůru nohama. Když mu zemřeli rodiče a on se pak zamiloval do Marie, touha po dětech ho zasáhla jako blesk. Maria otěhotněla dřív, než bylo v plánu – asi proto, že vlastně žádné plány neměli –, ale jakmile se těhotenství potvrdilo, nikoho z nich ani nenapadlo, že by si dítě neměli nechat.

Sofia soustředěně sledovala každý Augustův pohyb.

„Ten tvůj kmotr je ale hrozně vybíravý, vid’?“ řekl jí August tiše.

Sofiin kulatý obličej se rozzářil širokým, téměř bezzubým úsměvem.

„Uhu,“ poznamenala.

„Uhu,“ zopakoval po ní August se smíchem. „Slyšíš, Henriku? Souhlasí!“

Henrik potlačil povzdech, rázně přikročil k Sofii a zvedl ji ze židličky.

„Neposlouchej tatku, on si ze mě jen dělá legraci,“ řekl a dal jí pusu na šesulku. „Až tě jednou naučím všechno, co znám, taky budeš mít tak rušný společenský život, že si budeš vybírat jen ty nejvíc trendy večírky a na ostatní se vykašleš.“